

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

بازنایب و ارسال از: لاله

تاریخ حزب کار البانی

انستیتیوی تحقیقات مارکسیستی لنینیستی در جنب کمیته مرکزی حزب کار البانی
چاپ «نعم فر اشری» تیرانا ۱۹۶۹

بخش هفتاد و پنجم

۲۶ مارچ ۲۰۱۵

۳- مبارزه در راه حفظ و تحکیم وحدت ایدئولوژیک و سازمانی حزب و اجرای نقشه دو ساله

حزب در این شرایط جدید نمی توانست سیاست خویش را عملی گرداند و بر دشواری هائی که در برابر داشت غالب آید مگر آن که وحدت خود را حفظ و تحکیم کند و برنامه دو ساله را به انجام برساند.

از میان برداشتن موارد تحریف و نقض مشی حزب.

در اثر این که پس از چرخشی که در کنگره اول در حیات حزب پدید آمد دموکراسی درونی حزب گاهی بدرستی درک نشد و در اثر فشار امپریالیسم و رویزیونیسم مشی حزب در مواردی نقص و تحریف شد، انضباط شکنی روی داد، انتقاد و انتقاد از خود مفرط و بی قاعده مرسوم گشت.

کمیته مرکزی تصمیمات فوری به منظور خاتمه دادن با این پدیده ها اتخاذ کرد و طلبید که اساسنامه حزب مؤکداً اجراء شود.

در سازمان حزب در ناحیه روشن ژه روحیه رقابت تنگ نظرانه پر مدعائی، جاه طلبی، لیبرالیسم نسبت به کولاکان، جایگیر شده و مورد استفاده دشمنان طبقاتی قرار گرفته بود. این وضع نا سالم اصلاح شد. کمیته حزبی منحل گردید و مقصر اصلی آن از ارگان های رهبری و از حزب بر کنار شدند. کادر های اعزامی از طرف کمیته مرکزی، رهبری حزب را در آن ناحیه تحکیم کردند.

برخی از عناصر در ارگان های قضائی به بهانه استقلال ارگان های مذکور به نظارت حزب کم بها می دادند و عملاً به خصلت طبقاتی این ارگان ها و با این واقعیت که این ارگان ها نمی توانند بیرون از مبارزه طبقاتی عمل کنند، توجه نداشتند حزب این مظاهر اپورتونیسم را افشاء کرد.

در این دوره بود که گروه ضد حزبی عابدین شیخو و نیازی اسلامی افشاء شد. خصوصیت این گروه عبارت بود از تبلیغ روحیه شکست، انقیاد در برابر فشار بورژوازی، بی اعتمادی نسبت به مشی حزب در عرصه اقتصادی. این گروه نقشه دوساله را غیر واقعی می شمرد و روحیه سستی و وارفتگی در بین کادر ها و کار گران شیوع می داد. تلاش های شکست طلبانه اعضای این گروه تأثیرات منفی در اجرای نقشه دو ساله در صنایع و به ویژه بخش استخراج نفت و بخش حمل و نقل گذاشت. به علاوه آنها عقاید حنیفی در باره تاریخ خلق البانی داشتند و نسبت به توده های زحمتکش و به ویژه طبقه کارگر البانی روش تحقیر آمیز در پیش می گرفتند. آنها به توانائی دفاعی کشور و آمادگی جنگی ارتش توده ئی پدیده اعتقادی مین گریستند.

پلنوم کمیته مرکزی حزب کار البانی که در فبروری ۱۹۵۰ تشکیل شد نظریات و فعالیت این گروه دشمن حزب را فاش ساخت و تصمیمات همه جانبه ای برای طرد روحیه شکست که به وسیله گروه مذکور ترویج شده بود اتخاذ کرد. همچنین در اثر هشیاری کمیته مرکزی امکان پذیر گردید که فعالیت ضد حزبی گزین مارکو و نجیب و نسائی که سیاست حزب را تحریک می کردند و نقش رهبری وی را برهم می زدند به موقع افشاء و سرکوب شود. برای جلوگیری از نقض مشی حزب و حفظ و تحکیم وحدت وی یکی از جمله کار های لازم آن بود که حزب از عناصر ناشایسته تصفیه شود. به این منظور کمیته مرکزی در جنوری ۱۹۵۰ قطعنامه ای «در باره رسیدگی به اسناد حزبی» تصویب کرد.

رسیدگی به اسناد حزبی، تصمیم سازمانی مهمی بود که در تصفیه صفوف حزب، جمع آوری اطلاعات صحیح و کامل در باره هر کمونیست، و نظم دادن به مسائل اداری حزب مورد استفاده قرار گرفت. در عین حال به تقویت زندگی داخلی حزب و پرورش کمونیست ها کمک کرد.

حزب تصفیه را یگانه تدبیر برای تقویت خویش نمی دانست. حزب به موازات تصفیه، توجه بسیار به پرورش ایدئولوژیک و سیاسی اعضای خود و به ویژه آنهایی که پیش از موقع لازم در صفوف وی پذیرفته شده، در سطح پائین آمادگی ایدئولوژیک قرار داشتند ولی به حزب وفادار و در اجرای مشی وی مصمم بودند معطوف گردانید. همچنین حزب تصمیمات مهمی به منظور ارتقای سطح تحصیلات کمونیست ها اتخاذ کرد.

دومین کنفرانس حزب.

کارهای دومین کنفرانس سراسری حزب کار البانی که در اپریل ۱۹۵۰ در تیرانا تشکیل شد مربوط بود به راه های غلبه بر دشواری هائی که مانع اجرای نقشه دو ساله گردیده بود و تقویت نقش رهبری حزب. کنفرانس اوضاع بین المللی و داخلی را که پس از نخستین کنگره حزب پیش آمده بود مجموعاً ارزیابی کرد. در سال ۱۹۴۹ نقطه عطف مهمی در تناسب قواء در عرصه کیتی به سود صلح و سوسیالیسم پیدا شده بود.

پیروزی انقلاب چین و اعلام جمهوری توده ئی چین در اکتبر ۱۹۴۹ پیروزی درخشان چین و بزرگترین پیروزی تاریخی طبقه کارگر بین المللی پس از انقلاب سوسیالیستی اکتوبر بود. این پیروزی ضربه خورد کننده ای بر سیستم سرمایه داری وارد آورد و جهان سرمایه داری را به سختی لرزانید. در تناسب نیروهای گیتی تغییر بزرگی به سود سوسیالیسم روی داد. انقلاب چین برای خلق های ستمدیده به صورت سرمشق شور انگیز و برای جنبش انقلابی جهانی به صورت قطب مهم جاذبه در آمد. امر سوسیالیسم با تأسیس جمهوری دموکراتیک المان پیروزی دیگری به دست آورد.

اینک سیستم سوسیالیستی بر بیش از یک چهارم کره زمین گسترده شده بود و بیش از یک سوم جمعیت جهان در این رژیم به سر می بردند. اردوگاه سوسیالیستی شامل بود بر: اتحاد شوروی، چین، البانی، بلغارستان، چکوسلواکی،

جمهوری دموکراتیک المان، مجارستان، جمهوری دموکراتیک توده ئی کوریا، مغولستان، پولند، رومانی، و جمهوری دموکراتیک ویتنام.

در چنین شرایط قدرت های امپریالیستی برای گریز از شکست قطعی خویش تا توسعه فعالیت خصمانه به ضد کشور های سوسیالیستی و تدارکات جنگ تجاوزکارانه دست زدند. تحت رهبری امریکا، این سر کرده امپریالیسم، بلوک نظامی تجاوز کار «سازمان پیام اتلانتیک شمالی (ناتو)» به وجود آمد که در درجه اول علیه اتحاد شوروی و کشور های دموکراسی توده ئی متوجه بود. حمله عمومی امپریالیسم و رویزیونیسم بر البانی مستقیماً وابسته به توسعه فعالیت خرابکارانه امپریالیستی علیه اردوگاه سوسیالیستی بود. در آن موقع دشمنان حساب می کردند که البانی از اردوگاه سوسیالیستی منفرد افتاده و ضعیف ترین نقطه آن است.

ولی افراد جغرافیائی مانع نشد که اردوگاه سوسیالیستی از کلیه جهات به خلق البانی کمک و پشتیبانی برساند. به عکس، توسعه و تقویت این اردوگاه موقعیت جمهوری توده ئی البانی را در داخل و در عرصه بین المللی بیش از پیش تحکیم کرد. در چنین اوضاع و احوالی که برای کشور ما پیش آمده بود اتحاد شوروی آمادگی خود را اعلام داشت که اعتبارات لازم برای گسترش اقتصاد سوسیالیستی و همچنین وسائل نیرومند دفاعی به وی بدهد. سایر کشور های سوسیالیستی نیز علاقه نشان دادند که به کمک جمهوری توده ئی البانی بشتابند.

دومین کنفرانس سراسری از کشور های دوست به مناسبت کمک به البانی سپاسگزاری کرد و رهنمود داد که در راه تحکیم پیوند دوستی خلق البانی با خلق شوروی، با خلق چین و سایر خلق های برادر کشور های سوسیالیستی مجاهدت به عمل آید.

کنفرانس در تحلیل وضع داخلی خاطر نشان ساخت که با وجود پیشرفت هائی که حاصل شده برنامه تولید سال ۱۹۴۹ در صنعت و به ویژه در استخراج نفت به انجام نرسیده است و این امر چند علت دارد: کار شناسان یوگوسلاوی پیش از آن که کشور ما را ترک گویند گاز میدان های نفتی را خالی کرده بودند. فعالیت شکست طلبانه گروه ضد حزبی نیز تأثیر شوم در این زمینه داشت. ضعف مدیریت صنایع و کمبود نیروی کار هم بر علل فوق افزوده می شد.

وظائف مقرر برای کشاورزی نیز به انجام نرسیده بود. در اثر نقایص کار وزارت کشاورزی، بی نظمی هائی در ثبت اراضی، در آمار های کشاورزی، در صورت برداری از زمین های جدید و همچنین در توزیع کشت بر روی اراضی کشتمند دیده می شد. این وضع باعث اختلال بر نامه ریزی در بذر افشانی و در جمع آوری محصولات کشاورزی گشته بود.

کنفرانس به منظور جبران نتایجی که از این وضع حاصل شده بود و تأمین اجرای نقشه دو ساله رهنمود داد که باید برنامه ۱۹۵۰ در کلیه بخش های تولید بیش از حدود مقرر اجراء شود تا کمبود های ۱۹۴۹، در هر جا که ممکن باشد، ترمیم گردد.

کنفرانس وظیفه عمده حزب را در زمینه کشاورزی عبارت از آن دانست که صبورانه به کار پر دامنه سیاسی اقناعی و کار پر دامنه سازمانی بپردازد تا دهقانان را قانع کند که آنچه برای اقتصاد ملی لازم و در برنامه دولتی ذکر شده بکارند. در عین حال کنفرانس یادآور شد که در امر جمعی کردن کشاورزی، نه اهمال باید کرد و نه شتاب نشان باید داد. کنفرانس خواستار شد که مراقبت به عمل آید در «تقویت کئوپراتیوهای کشاورزی به طوری که این کئوپراتیوها با سر مشقی که از خود می دهند مشوق تشکیل کئوپراتیو های جدید در دشت ها باشند»^۱.

کنفرانس به منظور تقویت نقش رهبری حزب مقرر داشت که سبک کار و نیز رهبری جمعی بهتر شود، با بوروکراسی مبارزه به عمل آید و در رهبری سیاسی امور اقتصادی و اداری مراقبت بیشتری صورت گیرد. کنفرانس از این که

۱- قطعنامه دومین کنفرانس سراسری، ۱۴ اپریل ۱۹۵۰. اسناد عمده، حزب کار البانی، جلد دوم صفحه ۳۱

سازمان های حزبی در مواردی بر جای ارگان های دولتی و اقتصادی نشسته بودند انتقاد کرد و طلبید که رهبری ارگان های مذکور نه از چنین راه بلکه از راه کار سیاسی توضیحی جدی، از راه پشتیبانی و نظارت مداوم و سر شار از روحیه حزبی، عملی شود.

کنفرانس از موارد منفردی که روش تحقیر آمیز نسبت به سازمان های توده ئی به کار رفته بود و از رفتار متکبرانانه بعضی از کمونیست ها با مردم انتقاد کرد. کنفرانس تأکید کرد که باید کار مداومی به منظور تحکیم پیوند حزب با توده ها صورت گیرد و سازمان های توده ئی و شورا های توده ئی به حرکت در آورده شوند تا زحمتکشانش شهر و ده بیش از پیش در حل مسائل دولتی و اقتصادی شرکت جویند.

ادامه دارد...